

[Torben Lund]

steren og socialministeren, hvad der egentlig er deres begrundelse for, at de ikke vil være med. Jeg er spændt på her om få minutter at høre svaret.

Men der er en anden herre her i folketinget, jeg også godt kunne tænke mig at sige et par ord både om og til — jeg ved godt, at jeg ikke må tale direkte til folketingets medlemmer — og det er den radikale ordfører, hvis begrundelse jeg er meget spændt på at høre, når nu hr. Bernhard Baunsgaard her ved anden og sidste behandling af dette beslutningsforslag agter at stemme imod en overførsel af detentionerne til social- og sundhedsmyndighederne. Jeg vil gerne citere hr. Bernhard Baunsgaards udtalelse under førstebehandlingen af dette beslutningsforslag den 3. december 1985 (Folketingstidende 1985–86, sp. 3375):

»... hvis man ikke fundamentalt ændrer holdning, så ligger det snublende nær at sige: hvor mange yderligere dødsfald skal vi afvente?«

Lidt senere i sin ordførertale siger hr. Bernhard Baunsgaard:

»Jeg må skønne, at det er rigtigt, hvad ordføreren for SF sagde: vi bør i denne samling kunne træffe bestemmelse om, at noget må ske.«

Så er det, jeg spørger hr. Bernhard Baunsgaard: hvad er dette »noget«? Det er åbenbart ikke en støtte til det foreliggende forslag om at gøre dette til et socialt og sundhedsmæssigt spørgsmål, men et spørgsmål om at beholde detentionerne i politiets regie. Men jeg vil gerne føje noget til vedrørende hr. Bernhard Baunsgaards indsats i denne sag. Hr. Bernhard Baunsgaard har jo leveret retsudvalget et bilag i form af en politimestermeddelelse fra politimesteren i Gråsten til sine medarbejdere: det er bilag 5 til retsudvalgets behandling af beslutningsforslag nr. B 52. Jeg kan om denne meddelelse fra politimesteren i Gråsten til medarbejderne hos politimesteren i Gråsten kun sige, at den efter min opfattelse er dårligere end rigspolitechefens kundgørelse på dette punkt — man kunne ligefrem diskutere, om det er en overtrædelse af kundgørelsen på dette punkt — for politimesteren i Gråsten forudsætter ikke engang, at det skal være den vagthavende, der nødvendigvis tager stilling til, om der skal tilkaldes læge. Der står oven i købet en bestemmelse om, at den vagthavende, hvis

han ikke kan være der, skal udpege en erfarne kollega. Det er en klar overtrædelse af rigspolitechefens kundgørelse. Derudover står der også med hensyn til tilsynet med de indsatte, at det »normalt« skal foretages mindst én gang hver halve time. I kundgørelsen står der, at det »så vidt muligt« skal foretages mindst én gang hver halve time. Jeg mener i virkeligheden, at hr. Bernhard Baunsgaards bidrag er en forringelse i forhold til den kundgørelse, vi allerede kender i dag.

Jeg mener, at vi her har et nyt eksempel på hr. Bernhard Baunsgaards hykleri, dette hykleri, som hr. Bernhard Baunsgaard absolut er dette tings største ekspert i, men det kan jo være, at vi fremover bliver fri for at få en rørende kommentar fra hr. Bernhard Baunsgaard, næste gang der sker et dødsfald i en af landets detentioner.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg var ved at blive helt bange for, da hr. Torben Lund begyndte med at fortælle, hvor han havde været henne sammen med dele af retsudvalget, at han så havde følt, at han havde haft behov for den fornødne lægemæssige, plejemæssige og rådgivningsmæssige bistand under sit ophold i detentionen. Det var dog ikke tilfældet; det fremgik af hans bemærkninger senere.

Jeg hører til det flertal, der indstiller dette forslag til forkastelse, og det gør jeg, fordi jeg mener, at den måde, man har bygget det op på, medfører, at det faktisk ikke kan funktionere. Hvad skal det nytte, at man i større byer opretter særlige centrale detentioner, når man i alle andre byer må gøre brug af noget andet, og hvor man vil belaste de lokale sygehuse med at skulle have ansvaret for dem, der indbringes til detentionsopbevaring, for det er jo det, der i de fleste tilfælde er tale om? Der er i langt de fleste tilfælde hverken behov for pleje eller egentlig rådgivning; det må foregå på anden vis. Men det, det drejer sig om i denne forbindelse, er, at vi ville belaste vores samfund på en særlig måde, hvis vi skulle sørge for, at alle, der er så berusede, at de ikke kan klare sig selv, flyttes langt fra stedet og derefter undergives en behandling eller en opbevaring, der kunne medføre, at politiet nødvendigvis må være til stede på sygehuset for at sørge for, at der